

In liefdevolle herinnering aan

Maria Alberta de Witte-te Riele

Echtgenote van **Bernardus Wilhelmus de Witte**

Ma werd geboren op 19 december 1917 te Colmschate. Kort na haar geboorte is haar moeder overleden. Ook twee van haar drie broers zijn op jeugdige leeftijd overleden. Ma werd liefdevol bij de familie Zandbelt opgenomen en opgevoed.

In de hete zomer van 1947 trouwde ze met pa. Omdat haar enige broer niet wilde boeren, namen zij het bedrijf over. De start van het bedrijf was in een noodwoning die later als kippenhok gebruikt zou worden. Het was voor beiden keihard werken om het bedrijf op te bouwen.

Er kwamen negen kinderen, allemaal "recht van lijf en leden". Hoewel het heel druk was, gaf ze toch de kinderen individuele aandacht door bijvoorbeeld om de beurt met ze naar de markt te gaan en een ijsje te eten bij Talamini. Daarnaast staan ons de stapels pannenkoeken bij die op woensdagochtend werden gebakken. Verder de speciale gebakjes op onze verjaardagen.

Naast de betrokkenheid met het vee van de boerderij (o.a. het voeren van de kalfjes) was ma ook gek met de katten die overal zaten en tot de voordeur van het woonhuis mochten komen.

stekken. De zomer was dan een groot bloemenreest.

Eind 1977 verhuisden ze naar de Raalterweg in Schalkhaar waar ze zelfstandig woonden naast Harry en Wilma. Geleidelijk aan kreeg ze wat meer tijd en ze genoot van de kinderen en kleinkinderen. Regelmatig ging ze samen met pa bij familie en kennissen op bezoek waarbij ze ook tijd had voor haar vriendinnen.

Verder was ze altijd zeer geïnteresseerd in wat er verder in de wereld gebeurde. Ze las in het weekend verschillende kranten, volgde de Nederlandse politiek op de voet en ging graag met ons de discussie aan. Ze had een duidelijke mening hierover.

Ma was een wijze vrouw die ons met één opmerking weer met beide voeten op de nuchtere grond kon zetten. Met weinig middelen kon ze veel doen.

In oktober werd ze ziek. Toch heeft ze het de laatste vijf maanden nog goed gehad met pa, de kinderen en de kleinkinderen. Ondersteund door haar geloof is ze nog onverwacht heengegaan.

Wij zullen ma herinneren als een goede en zorgzame echtgenote, moeder en oma.

Schalkhaar, 21 mei 2001.

Hartelijk dank aan u allen die meeleeften en belangstelling toonden tijdens haar ziekte en na haar overlijden.